

of these fields. In particular results have been given by Heinhold [6], Davenport [7], myself [8], and Cassels [9]. In this paper I develop the method of my earlier paper [8] to prove the existence of E. A. in $K(\sqrt{D})$ when D has any of the values (2) except* 19 and 97.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. L. E. DICKSON, *Algebren und ihre Zahlentheorie*, Zurich und Leipzig (1927), pp. 150-151.
2. O. PERRON, *Quadratische Zahlkörper mit Euclidischen Algorithmus*, *Math. Annalen*, **107** (1932), pp. 489-495.
3. A. OPPENHEIM, *Quadratic fields with and without Euclid's Algorithm*. *Math. Ann.* **109** (1934), pp. 349-352.
4. N. HOFREITER, *Quadratische Körper mit und ohne Euklidischem Algorithmus*, *Monatshefte für Mathematik und Physik*, **42** (1935), pp. 397-400.
5. L. REDEI, *Zur Frage des Euklidischen Algorithmus in Quadratischen Zahlkörpern*, *Math. Ann.*, **118** (1942), pp. 588-608.
6. J. HEINHOLD, *Math. Zeitschr.*, **44** (1939), pp. 659-688.
7. H. DAVENPORT, *Proc. K. Ned. Akad. Wet.*, Amsterdam, **49** (1946), pp. 815-821.
8. P. VARNAVIDES, *Quart. Journal of Math.* **19** (1948), pp. 54-58.
9. J. W. S. CASSELS, *Proc. Camb. Phil. Soc.*, **44** (1948), pp. 145-154.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 'Ανέκδοτα ἔγγραφα περὶ τριῶν συντρόφων τοῦ Ρήγα, Ι. Μαυρογένη, Γ. Πουλίου, Γ. Θεοχάρη, ὑπὸ Π. Ἐνεπεκίδου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ἀμάντου.

Ὁ κ. Πολυχρόνης Ἐνεπεκίδης, ἀπόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τελευταίως ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Graz τῆς Αὐστρίας, ἀσχολεῖται ἀπὸ ἐτῶν μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Αὐστρίᾳ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐτοιμάζει μεγάλην μελέτην περὶ τῶν διακριθέντων ἐκεῖ Ἑλλήνων τῶν οἰκογενειῶν Σίνα, Δούμπα, Καραγιάννη, Οἰκονόμου, καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἡ ἐργασία αὕτη τοῦ κατέστησε γνωστὰ τὰ αὐστριακὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν καὶ σήμερον εἶναι πράγματι ὁ καταλλήλοτατος νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Αὐστρίᾳ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν φαίνεται δι' αὐτὸ περίεργον ὅτι ὁ φέρελπις οὗτος ἐπιστήμων εὗρηκε πλῆθος

* No short proof of the existence of Euclid's Algorithm in $K(\sqrt{19})$ has been given. This case seems to be of exceptional difficulty. As far as I know Redei proof of the existence of E. A. in $K(\sqrt{97})$ has not yet been published; it seems likely that this case is difficult.

ειδήσεων και εγγράφων περί τοῦ ἐθνομάρτυρος Ρήγα, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον. Ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ λογοκρισία τῆς Βιέννης παρακολούθουν πολὺ τοὺς Ἕλληνας καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἀργότερα κατὰ τὸ 1821. Ὁ κ. Ἐνεπεκίδης γράφει σχετικῶς: «Ὁ Ἄνθιμος Γαζής παρακολουθεῖται εἰς τοὺς δρόμους τῆς Βιέννης βῆμα πρὸς βῆμα. Ὁ Κωνσταντῖνος Κούμας ρίπτεται μὲ ἄλλους Ἕλληνας εἰς τὰς φυλακὰς. Εἰς τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης συντάσσουν οἱ καλύτεροι "ἔμπιστοι" τῆς ἀστυνομίας τὰς ἐκθέσεις των περὶ τῆς κεκαλυμμένης δράσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρείας τῶν Φιλομούσων... Ἡ ἀπηνῆς καταδίωξις τῶν Φιλικῶν, αἱ θυελλώδεις συνεδριάσεις τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Βιέννης ἐν ὧσιν τῆς νέας δημιουργηθείσης καταστάσεως, οἱ πρῶτοι πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Μολδοβλαχίαν μὲ μίαν λέξιν ἢ κινητοποιήσεις παντὸς ὅ,τι φέρει ἑλληνικὸν ὄνομα... ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων αὐτῶν».

Ὁ Ρήγας μάλιστα καὶ οἱ σύντροφοί του κατόικουν πλησίον τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἦτο καὶ δι' αὐτὸ εὐκόλος ἢ παρακολούθησίς των. Ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀστυνομίας ἀνέσυρεν ὁ κ. Ἐνεπεκίδης σειρὰν ἐγγράφων ἀναφερομένων εἰς τοὺς συντρόφους τοῦ Ρήγα Ἰωάννην Μαυρογένην, Γεώργιον Πούλιον καὶ Γεώργιον Θεοχάρη. Ὁ Μαυρογένης δὲν εἶχε συλληφθῆ εἰς Βιέννην, μόνον ὁ Γεώργιος Πούλιος καὶ ὁ Γεώργιος Θεοχάρης, οἱ ὅποιοι ἀπηλλάγησαν ἐκεῖθεν. Τοῦ Μαυρογένη εὐρέθησαν μόνον ἔγγραφα ἐνοχοποιητικά. Τὰ νέα ἔγγραφα ποὺ εὔρεν ὁ κ. Ἐνεπεκίδης εἶναι ὅλα σχεδὸν αἰτήσεις πρὸς τὴν αὐστριακὴν κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον τῶν τριῶν Ἑλλήνων εἰς Βιέννην.

Σχετικὰ πρὸς τὸν Ἰωάννην Μαυρογένη ἔγγραφα εὐρέθησαν δέκα τοῦ ἔτους 1799, πλὴν ἑνὸς τοῦ ἔτους 1797, τὸ ὁποῖον ἐγράφη ἐκ Βρυξελλῶν πρὸς τὸν Ἀργέντην καὶ τὸ ὁποῖον κυρίως ἐνοχοποίησε τὸν γράφοντα. Αἱ αἰτήσεις τοῦ Μαυρογένη περὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Βιέννην ἀπερρίφθησαν ὅλαι, ἂν καὶ οὗτος δὲν ἐδίσταζε νὰ ὑβρίζῃ τὸν Ρήγαν καὶ τοὺς συντρόφους του, ἵνα ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του. Ὁ Μαυρογένης ἐπανῆλθεν εἰς Βιέννην μόλις τὸ 1814 ὡς πρέσβυς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Τὰ σχετικὰ λοιπὸν πρὸς τὸν Ι. Μαυρογένη ἔγγραφα δὲν εἶναι πολὺ τιμητικὰ δι' αὐτόν.

Εἰς τὸν Γεώργιον Μάρκου Πούλιον ἀναφέρονται εἴκοσιν ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1799, 1807, 1808. Ὁ Πούλιος ζητεῖ νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκ Βαυαρίας, ὅπου εὐρίσκειται, εἰς Βιέννην ὅπου ἔχει τὰς ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ζημιοῦνται μεγάλως ἐκ τῆς ἀπουσίας του. Πρὸς στιγμὴν ὁ αὐτοκράτωρ ἐφάνη πρόθυμος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον τὸ 1807, ἀλλ' ἀνεβλήθη πάλιν αὕτη μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1808, ὅτε ἐπετράπη. Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων ὑπάρχει τὸ ἐξῆς πιστοποιητικόν, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται ὑπὸ διακεκριμένων Ἑλλήνων:

«Διὰ τῆς παρουσίας πιστοποιοῦμεν οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι χάριν τῆς ἀλη-

θείας ὅτι ὁ ἐν Fürth παρὰ τὴν Νυρεμβέργην ἐγκατεστημένος Ἕλλην ἔμπορος Κύριος Γεώργιος Μάρκου (Πούλιος) εἶναι ἔντιμος καὶ ἠθικοῦ χαρακτήρος ἄνθρωπος καὶ ὅτι τὸν θεωροῦμεν ἄξιον ὡς καλὸν μέλος τῆς κοινωνίας, τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν του.

Βιέννη 12 Ἰανουαρίου 1807

Θέμελης Ἀναστάσιος καὶ Σία

Ἀναστάσιος Μαργαρίτης

Ἰωάννης Σταύρου

Λάμπρος Λάσκαρις

Σίμων Γ. Σίνας

Δ(ημήτριος) Δάρβαρις

Στέφανος Κωνσταντίνοβιτς

Εἰς τὸν Γεώργιον Θεοχάρη ἀναφέρονται δέκα ἔγγραφα τοῦ ἔτους 1806. Αἴτησιν ἐπιστροφῆς ἐκ Λειψίας εἰς Βιέννην δὲν ὑπέβαλεν ὁ Θεοχάρης ὁ ἴδιος, ἀλλ' ὁ οἶκος τοῦ Ἰωάννη Ράλλη καὶ ἄλλοι. Οὗτοι ὁμιλοῦν περὶ τῆς μεγάλης ἐντιμότητος καὶ ἐργατικότητος τοῦ Θεοχάρη. Ἡ ἀστυνομία παρηκολούθησε καὶ ἡ ἴδια τὸν Θεοχάρη εἰς τὴν Λειψίαν καὶ δι' αὐτὸ ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος ἔδωκε τὴν ἄδειαν ἐπιστροφῆς τὸ 1806, εὐθύς ὡς ἐζήτηθη αὕτη δι' ἐνεργειῶν τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Ἰωάννου Ράλλη καὶ Σία. Ὁ Γεώργιος Θεοχάρης ἐκ τῶν κυριωτάτων συνεργατῶν τοῦ Ρήγα, ἀπεδείχθη πράγματι ἄξιος τῶν συστάσεων καὶ ἐπαίνων τῶν ἐμπορικῶν οἴκων τῆς Βιέννης. Μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὁ Γεώργιος Θεοχάρης διωρίσθη πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Λειψίαν, ὅπου ἀπέθανε τὸ 1843 εἰς ἡλικίαν 86 ἐτῶν. Ὁ υἱὸς του Νικόλαος Γ. Θεοχάρης ὑπῆρξε διακεκριμένος καὶ ἔντιμος πολιτευτής, ὁ ὁποῖος κατέλαβεν ἐν Ἑλλάδι πολλάκις ὑπουργικὰς καὶ ἄλλας ἀνωτάτας πολιτικὰς θέσεις.

Ἡ ἐργασία τοῦ κ. Ἐνεπεκίδη εἶναι πολὺ μεθοδικὴ καὶ εὐσυνειδητος· ἀντέγραψε τὰ γερμανικὰ κείμενα καὶ παρέθεσε παρ' αὐτὰ καὶ ἑλληνικὴν μετάφρασιν, περιλήψιν καὶ σχετικὰς σημειώσεις. Ὡς γνωρίζων κατὰ βάθος τὴν βιβλιογραφίαν διαφωτίζει μεγάλως τὰ διάφορα ζητήματα. Οὕτω ὁμιλεῖ ἐκτενῶς περὶ τοῦ περιφήμου Δημητρίου Δαρβάρως, περὶ τοῦ φιλέλληνος Koritar κλπ.

Ὁ κ. Ἐνεπεκίδης συζητεῖ καὶ τὸ ζήτημα τῆς «μυστικῆς ἐταιρείας» τοῦ Ρήγα, περὶ τῆς ὁποίας ἐξεφράσθησαν ποικίλαι γνώμαι. Δὲν δέχεται τὴν γνώμην ὅτι ἦτο τεκτονικὴ ἐταιρεία (σ. 22), ὅπως ἐνόμισα καὶ ἐγὼ στηριχθεὶς εἰς παρατηρήσεις τοῦ Νικολάου Ὑψηλάντου. Δυσκολεύεται ὁμως ὁ κ. Ἐνεπ. νὰ δεχθῇ ὅτι πράγματι ὁ Ρήγας ἴδρυσεν μυστικὴν ἐταιρείαν. Λέγει σχετικῶς: «Ὅτι ἡ ἐταιρεία τοῦ Ρήγα δὲν ἐπαίξε σπουδαῖον ρόλον εἰς τὸ σχέδιόν του ἀποδεικνύει τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἐγκατέλειψε καὶ

ἤλθεν εἰς τὴν Βιέννην, τὴν δὲ ἐσωτερικὴν τῆς χαλαρότητα ὑπαινίσσεται ἡ σκληρὰ πραγμα-
 τικότης, ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του ἐσκορπίσθησαν τὰ μέλη τῆς, ἐὰν ὑπῆρξαν . . . ὥστε
 νὰ στερούμεθα μέχρι σήμερον βασίμων μαρτυριῶν περὶ τῆς ἱστορικότητός τῆς . . . ».

Ἴσως δὲν ἐλέγχθη ἀκόμη ἡ τελευταία λέξις περὶ τῆς «μυστικῆς ἐταιρείας» τοῦ
 Ρήγα, ἀλλὰ πάντως αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Ἐνεπεκίδου εἶναι ἀξιόλογοι, ὅπως καὶ
 ὅλη ἡ ἐργασία αὐτοῦ, ἣτις εὐκατῶν θὰ ἦτο νὰ ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς Πραγματείας
 τῆς Ἀκαδημίας.

ΧΗΜΕΙΑ. — Φαινόμενά τινα τῆς περιοδικῆς ρυθμικῆς κατακρημνίσεως,
 ὑπὸ Ἀναστ. Ἀντ. Χρηστομάνου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Χ. Βουρνάζου.

Τὸ φαινόμενον τῶν δακτυλίων τοῦ Liesegang τυγχάνει γνωστὸν εἰς τοὺς εἰδι-
 κούς, ὥστε παρέλκει ἡ περιγραφή τούτου, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον παλαιό-
 τερον ἠσχολήθημεν ἐπ' αὐτοῦ¹. Κατὰ τὴν διάρκειαν νεωτέρων ἐρευνῶν διεπιστώσαμεν
 ὠρισμένας τὸ φαινόμενον τοῦτο διεπούσας σχέσεις, ἃς προτάσσομεν τῶν κυρίων ἡμῶν
 παρατηρήσεων. Οὕτως ἀνευρέθη ὅτι ἔχει μεγίστην σημασίαν οὐχὶ μόνον ἡ ποιότης
 τῆς ζελατίνης ἀλλὰ καὶ τὸ γῆρας τῆς διαλύσεως αὐτῆς. Ζελατίναι τοῦ ἐμπορίου εἰς
 φύλλα, περιέχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποσὸν ἠλεκτρολυτῶν ἰδίως ἀνιόντα Cl , CO_3 ,
 PO_4 , ἅτινα ἐμποδίζουν τὴν ἐμφάνισιν τῶν δακτυλίων ἢ ἀλλοιοῦν τελείως τὴν ἐμφα-
 νιζομένην εἰκόνα². Ἀλλὰ καὶ ἡ διάλυσις τῆς ζελατίνης δὲν πρέπει νὰ εἶναι παλαιότερα
 τῶν 2-3 ἡμερῶν, αἱ δὲ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς συχναὶ ἀναθερμάνσεις βλάβπτουν τὴν κολ-
 λοειδῆ αὐτῆς σύστασιν, παρατηρουμένων ἀλλοιώσεων τῆς ἀντιδράσεως. Τέλος πρέπει
 ἢ τὴν π. χ. διχρωμικὴν ζελατίνην³ φέρουσα ὑαλίνη πλάξ νὰ εὑρηται εἰς ἀτμόσφαιραν
 κεκορεσμένην ὑδρατμῶν, καθ' ὅτι ἡ ἐλαχίστη ξήρανσις προκαλεῖ ἐπίσης ἀλλοιώσεις τοῦ
 φαινομένου. Ἐπίσης ἄξιον προσοχῆς τυγχάνει ὅτι ὁ σχηματισμὸς δακτυλίων καὶ εἰς τὴν
 προκειμένην περίπτωσιν δακτυλίων $Ag_2Cr_2O_7$ δὲν λαμβάνει χώραν διὰ τοῦ διὰ μιᾶς
 σχηματισμοῦ ἐνὸς ἐκάστου τῶν δακτυλίων πέριξ τοῦ κέντρου ἀντιδράσεως, οὕτως
 ὥστε μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ πρώτου νὰ ἐμφανισθῇ ὁ δευτερος κ.ο.κ. ἀλλὰ μετὰ
 τὸν 4^{ον} ἢ 6^{ον} δακτύλιον, σχηματίζονται μετέπειτα τόξα μόνον δακτυλίων, εἴτε πρὸς
 μίαν κατεύθυνσιν εἴτε πρὸς ἄλλην, συμπληρούμενα ἀργότερον πρὸς ὀλόκληρον δακτύ-

* AN. CHRISTOMANOS, *Das Phänomen der periodischen Niederschlagsbildung.*

¹ Ἴδὲ *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν*, 21 (1946), σ. 361.

² Ποσότης ἀνωτέρα 0,14% $NaCl$ ἐν τῇ ζελατίνῃ ἀποκλείει τὴν ἐμφάνισιν δακτυλίων.

³ Χρησιμοποιεῖται διάλυμα 7,5% ζελατίνης χημικῶς καθαρῶς τοῦ ἐργοστασίου Baker Phillips-
 burg U.S.A. Εἰς 4 κυβ. ἐκ. ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου προστίθενται 0,1 κυβ. ἐκ. κεκορ. διαλύματος
 $K_2Cr_2O_7$ καὶ 4 σταγόνες γλυκερίνης. Τὸ μῆγμα ἐναποτίθεται θερμοῦν (40°) ἐπὶ ὑαλίνης πλακῶς καὶ ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιφανειακῆς ἐκτάσεως. Μετὰ 10' ἐπιθέτομεν 3-5 σταγόνας 16% $AgNO_3$.